Bibliska jättar

Pentateuken

På den tiden fanns det jättar på jorden, och även därefter, när Guds söner kom in till människornas döttrar, och dessa födde barn åt dem, blev dessa de väldiga män som fanns i forna tider, namnkunniga män. 1 Mosebok 6:4

Och där såg vi jättarna, Anaks söner, som härstammar från jättarna. Vi var i våra egna ögon som gräshoppor, och så var vi i deras ögon. 4 Mosebok 13:33

Fordom bodde där emier, ett folk stort, talrikt och resligt, liksom anakiterna. De räknades som jättar, liksom anakiterna, men moabiterna kallar dem emier. 5 Mosebok 2:10-11

Femte Moseboken 2:19-21
Och när du kommer fram till Ammons barn, så förtryck dem inte och bemöt dem inte. Ty jag skall inte ge dig någon besittning av Ammons barns land, eftersom jag har gett det åt Lots barn till besittning. Även detta räknades som ett jättarland. Jättar bodde där i forna tider, och ammoniterna kallar dem samsummier. De var ett folk, stort, talrikt och resligt, som anakiterna. Men HERREN förgjorde dem för dem, och de ersatte dem och bosatte sig i deras ställe.

Ty allenast Og, kungen i Basan, återstod av jättarnas kvarleva; se, hans säng var en säng av järn; den står ju i Rabba, Ammons barns, nio alnar lång och fyra alnar bred, efter en mans aln. Och detta land, som vi vid den tiden ägde, från Aroer, som ligger vid floden Arnon, och halva berget Gilead med dess städer, gav jag till rubeniterna och gaditerna. Och resten av Gilead och hela Basan, som är Ogs rike, gav jag till ena halva Manasse stam, hela Argobs landområde med hela Basan, som kallades jättarnas land. 5 Mosebok 3:11-13

Historia

Och Ogs, Basans kungs, kust, som tillhörde den kvarvarande delen av jättarna och bodde i Astarot och Edrei, Josua 12:4

Hela Ogs rike i Basan, som regerade i Astarot och Edrei, vilka som fanns kvar av rafaerna, ty dessa slog Mose och fördrev dem. Josua 13:12

Och gränsen gick upp genom Hinnoms sons dal till jebuséernas södra sida, det är Jerusalem. Sedan gick gränsen upp till toppen av det berg som ligger mitt emot Hinnoms dal västerut, vid slutet av Rafaernas dal norrut. Josua 15:8

Josua svarade dem: ”Om du är ett stort folk, så dra upp till skogslandet och hugg där mark åt dig i perisséernas och rafaéernas land, om Efraims bergsbygd är för trång för dig.” Josua 17:15

Och gränsen gick ner till slutet av berget som ligger mitt emot Hinnoms sons dal, i Rafaernas dal i norr, och gick ner till Hinnoms dal, till Jebuséernas sluttning i söder, och vidare ner till En Rogel, Josua 18:16

1 Samuelsboken 17
1 Filistéerna samlade sina härar till strid och församlade sig vid Soko, som hör till Juda, och lägrade sig mellan Soko och Aseka i Efes-Dammim.
2 Saul och Israels män samlades och lägrade sig vid Elahdalen och ställde upp sig till strid mot filistéerna.
3 Filistéerna stod på ena sidan av berget och Israel på den andra sidan, och det fanns en dal emellan dem.
4 Då kom en hjälte ut ur filistéernas läger, vid namn Goljat, från Gat, och han var sex alnar och ett spann lång.
5 Och han hade en hjälm av koppar på sitt huvud och var klädd i en pansarpans, och pansarpans vikt var fem tusen siklar koppar.
6 Och han hade kopparbensspjälor på sina ben och en kopparskiva mellan sina axlar.
7 Och skaftet på hans spjut var som en vävbom, och spetsen på hans spjut vägde sex hundra siklar järn, och en sköldbärare gick framför honom.
8 Och han stod fram och ropade till Israels här och sade till dem: "Varför har ni dragit ut för att ställa upp er i slagordning? Är jag inte en filisté, och ni tjänar Saul? Välj ut en man åt er, och låt honom komma ner till mig."
9 Om han kan strida mot mig och döda mig, då skall vi vara era tjänare. Men om jag besegrar honom och dödar honom, då skall ni vara våra tjänare och tjäna oss.
10 Och filistén sade: ”Jag utmanar Israels här i dag. Ge mig en man, så att vi kan strida mot varandra.”
11 När Saul och hela Israel hörde filisténs ord blev de förskräckta och mycket rädda.
12 David var son till den efratiten från Betlehem i Juda, som hette Isai, och han hade åtta söner. Denne man var en gammal man, ty han var en man som gick bland folket på Sauls tid.
13 Och Isais tre äldsta söner följde Saul i striden. Namnen på hans tre söner som drog i striden var Eliab, den förstfödde, och den näst efter honom Abinadab, och den tredje Samma.
14 Och David var den yngste, och de tre äldsta följde Saul.
15 Men David gick och vände tillbaka från Saul för att vakta sin fars får i Betlehem.
16 Och filistén kom fram morgon och kväll och infann sig i fyrtio dagar.
17 Och Isai sade till sin son David: ”Tag nu åt dina bröder en efa av detta rostade säd och dessa tio bröd och skynda dig till lägret till dina bröder.”
18 Och bär dessa tio ostar till deras överbefälhavare, och se hur det går för dina bröder, och ta deras pant.
19 Saul och de och alla Israels män var nu i Elahdalen och stred mot filistéerna.
20 Tidigt om morgonen stod David upp och lämnade fåren hos en herde. Sedan tog han dem och gav sig av, som Isai hade befallt honom. Han kom till skyttegraven, just som hären drog ut till striden, och ropade till strid.
21 Ty Israel och filistéerna hade ställt upp sig till strid, här mot här.
22 Och David lämnade sin vagn i vagnvaktens hand och sprang in i hären och kom och hälsade sina bröder.
23 Medan han talade med dem, se, då kom hjälten, filistén från Gat, vid namn Goljat, fram ur filistéernas här, och talade med samma ord, och David hörde dem.
24 Och alla Israels män flydde för honom när de såg mannen och blev mycket förskräckta.
25 Israels män sade: ”Har ni sett den här mannen som kommer upp? Han kommer säkerligen upp för att håna Israel. Den som dödar honom skall kungen ge honom stora rikedomar och ge honom sin dotter och ge hans faders hus fritt hus i Israel.”
26 Och David sade till männen som stod bredvid honom: ”Vad skall ske med den man som dödar denne filisté och tar bort vanära från Israel? Vem är denne oomskurne filisté, eftersom han skulle håna den levande Gudens härar?”
27 Och folket svarade honom på detta sätt och sade: Så skall det göras med den man som dödar honom.
28 Och Eliab, hans äldste bror, hörde när han talade till männen, och Eliabs vrede upptändes mot David och sade: ”Varför kom du ner hit? Och hos vem lämnade du de få fåren i öknen? Jag känner din högmod och ditt hjärtas ondska, ty du har kommit ner för att se striden.”
29 David frågade: ”Vad har jag nu gjort? Finns det ingen orsak?”
30 Och han vände sig bort från honom till en annan och talade på samma sätt; och folket svarade honom åter på samma sätt som förut.
31 När Davids ord hade hörts, framförde man dem inför Saul, och han sände bud efter honom.

32 David sade till Saul: ”Må ingen mans mod falla för hans skull. Din tjänare skall gå och strida mot denne filisté.”
33 Saul sade till David: ”Du kan inte gå mot denne filisté och strida mot honom. Du är ju bara en yngling, och han har varit en krigare från sin ungdom.”
34 David sade till Saul: ”Din tjänare vallade sin fars får, och då kom ett lejon och en björn och tog ett lamm ur hjorden.
35 Och jag gick ut och följde efter honom och slog honom och ryckte ut det ur hans mun. Och när han reste sig mot mig, grep jag honom i skägget och slog honom och dödade honom.
36 Din tjänare dödade både lejon och björn. Det skall gå denne oomskurne filisté som en av dem, eftersom han har hånat den levande Gudens härar.
37 David sade vidare: ”HERREN, som räddade mig ur lejonets och björnens tassar, han skall rädda mig ur denne filistés hand.” Saul sade till David: ”Gå, och HERREN vare med dig.”
38 Och Saul utrustade David med sina rustningar och satte en kopparhjälm på hans huvud och gav honom en pansarpans.
39 Och David spände sitt svärd över sin rustning och försökte gå, ty han hade ännu inte prövat den. David sade till Saul: ”Jag kan inte gå i dessa, ty jag har ännu inte prövat dem.” Då tog David av sig dem.
40 Och han tog sin stav i handen och valde ut fem släta stenar ur bäcken och lade dem i sin herdeväska, en väska, och han hade sin slunga i handen. Sedan gick han fram till filistén.
41 Och filistén kom fram och närmade sig David, och mannen som bar skölden gick framför honom.
42 När filistén såg sig omkring och fick se David, föraktade han honom, ty han var bara en yngling, rödaktig och hade ett vackert utseende.
43 Då sade filistén till David: ”Är jag en hund, eftersom du kommer mot mig med stavar?” Då förbannade filistén David vid sina gudar.
44 Och filistén sade till David: Kom till mig, så skall jag ge ditt kött åt himmelens fåglar och markens djur.
45 Då sade David till filistén: ”Du kommer mot mig med svärd, spjut och sköld, men jag kommer mot dig i Herren Sebaots namn, Israels härs Guds, honom som du har hånat.”
46 I dag skall HERREN överlämna dig i min hand, och jag skall slå dig och ta ditt huvud ifrån dig, och jag skall i dag ge filistéernas härs lik åt himmelens fåglar och markens vilda djur, för att hela jorden skall veta att det finns en Gud i Israel.
47 Och hela denna församling skall förnimma att HERREN icke frälser med svärd och spjut, ty striden är HERRENS, och han skall giva eder i vår hand.
48 När filistén stod upp och kom och närmade sig för att möta David, skyndade sig David och sprang mot hären för att möta filistén.
49 Och David stack handen i sin väska och tog därifrån en sten och slungade den och träffade filistén i pannan, så att stenen trängde in i hans panna; och han föll med ansiktet mot jorden.
50 Så övervann David filistén med slunga och sten och slog filistén ihjäl honom; men David hade inget svärd i sin hand.
51 Då sprang David och ställde sig över filistén, tog hans svärd och drog det ur skidan och dödade honom och högg av hans huvud med det. Och när filistéerna såg att deras hjälte var död, flydde de.
52 Då reste sig Israels och Judas män och höjde rop och förföljde filistéerna ända till dalen och Ekrons portar. Och filistéernas sårade föll vid vägen till Saarajim, ända till Gat och ända till Ekron.
53 Och Israels barn återvände från att förfölja filistéerna och plundrade deras läger.
54 David tog filisténs huvud och förde det till Jerusalem, men hans vapen lade han i sitt tält.
55 När Saul såg David dra ut mot filistén frågade han Abner, härhövitsmannen: ”Abner, vems son är denne yngling?” Abner svarade: ”Så sant du lever, o kung, jag vet inte.”
56 Och kungen sade: ”Fråga du vems son den unge mannen är.”
57 När David kom tillbaka från att ha besegrat filistén, tog Abner honom och förde honom inför Saul, med filisténs huvud i handen.
58 Saul frågade honom: ”Vems son är du, yngling?” David svarade: ”Jag är din tjänare Isai, betlehemiten, son.”

Och Isbi-Benob, som var av Rafaéernas söner, vars spjut vägde tre hundra siklar mässing, och han var omgjordad med ett nytt svärd, tänkte döda David. Men Abisai, Serujas son, hjälpte honom och slog filistén och dödade honom. Då svor Davids män honom och sade: Du skall inte mer dra ut med oss i strid, för att du inte ska släcka Israels ljus. Och det hände sig därefter att det återigen blev en strid med filistéerna vid Gob. Då dödade Sibbekai, hushatiten, Saf, som var av Rafaéernas söner. Och det blev återigen en strid i Gob med

filistéerna, där Elhanan, Jaare-Oregims son, från Betlehem, dödade gittiten Goljats bror, vars spjutskaft var som en vävbom. Ännu en strid utbröt i Gat. Där fanns en reslig man med sex fingrar på var hand och sex tår på var fot, tjugofyra till antalet. Även han var född av en jätte. När han hånade Israel dödade Jonatan, son till Davids bror Simea, honom. Dessa fyra var födda av en jätte i Gat och föll för Davids och hans tjänares hand. 2 Samuelsboken 21:16-22

Efter detta uppstod krig vid Geser mot filistéerna. Vid den tiden dödade husatiten Sibbekai Sippai, som var av Rafaernas släkt, och de blev kuvade. Återigen blev det krig mot filistéerna. Elhanan, Jairs son, dödade Lahmi, gittiten Goljats bror, vars spjutstång var som en vävbom. Återigen blev det krig vid Gat. Där fanns en reslig man, vars fingrar och tår var tjugofyra sex på var hand och sex på var fot. Även han var son till Rafaen. Men när han hånade Israel, dödade Jonatan, son till Davids bror Simea, honom. Dessa var födda åt Rafaen i Gat, och de föll för Davids och hans tjänares hand. 1 Krönikeboken 20:4-8

Han bryter sönder mig med ryck på ryck, han stormar fram mot mig som en jätte. Job 16:14

De apokryfiska böckerna

Ty den väldige föll inte för de unga männen, inte heller slog titanernas söner honom, inte heller anföll höga jättar honom; men Judit, Meraris dotter, försvagade honom med sitt ansiktes skönhet. Judit 16:7

Ty även i forna tider, när de stolta jättarna gick under, undslapp världens hopp, styrt av din hand, i ett svagt kärl och lämnade kvar för alla tidsåldrar en generations säd. Salomos visdom 14:6

Han lät sig inte blidkas gentemot de gamla jättarna, som föll av i sin dårskaps kraft. Predikaren 16:7

Liksom fettet tas bort från tackoffret, så blev David utvald bland Israels barn. Han lekte med lejon som med killingar, och med björnar som med lamm. Dödade han inte en jätte, när han ännu var ung? Och tog han inte bort folkets smälek, när han lyfte sin hand med stenen i slungan och slog ner Goljats skryt? Ty han åkallade Herren, den Högste, och han gav honom kraft i sin högra hand att döda den mäktige krigaren och resa upp sitt folks horn. Predikaren 47:2-5

Det fanns jättar som var berömda från begynnelsen, av stor gestalt och skickliga i krigföring. Dessa utvalde Herren inte, och han gav dem inte kunskapens väg. Utan de förintades, eftersom de saknade visdom, och de gick under genom sin egen dårskap. Baruk 3:26-28

Då reste sig hans son Judas, kallad Mackabeus, i hans ställe. Och alla hans bröder hjälpte honom, och likaså alla som höll hans far vid liv, och de stred med glädje i striden om Israel. Så vann han sitt folk stor ära och klädde sig i ett bröstpansar som en jätte och spände sin krigiska harnesk om sig och utkämpade strider och skyddade hären med sitt svärd. I sina gärningar var han som ett lejon, och som en lejonunge rytande efter sitt byte. Ty han förföljde de ogudaktiga och sökte upp dem och brände upp dem som plågade hans folk. Därför ryggade de ogudaktiga tillbaka av fruktan för honom, och alla ogärningsmännen blev förskräckta, ty frälsningen hade framgång i hans hand. Han bedrövade också många kungar och gladde Jakob med sina gärningar, och hans åminnelse vare välsignad för evigt. Dessutom drog han genom Juda städer och förintade de ogudaktiga bland dem och vände vrede bort från Israel. Så att han blev ryktbar till jordens yttersta ände och tog emot dem som var nära att förgås. 1 Mackabéerbrevet 3:1-9

Enok

Och alla de andra tog sig hustrur tillsammans med dem, och var och en valde en åt sig, och de började gå in till dem och orena sig med dem, och de lärde dem besvärjelser och förtrollningar, och att skära rötter, och gjorde dem bekanta med växter. Och de blev havande, och de födde stora jättar, vars höjd var tre tusen alnar (En ell är en nordvästeuropeisk måttenhet, ursprungligen förstådd som en aln, den kombinerade längden av underarmen och den utsträckta handen. Andra mått på en ell är lika med 27-45 tum): Som förtärde alla

människors förvärv. Och när människorna inte längre kunde försörja dem, vände sig jättarna mot dem och förtärde mänskligheten. Och de började synda mot fåglar och djur och reptiler och fiskar, och att förtära varandras kött och dricka blodet. Då lade jorden anklagelse mot de laglösa. Enok 7:1-6

Och kvinnorna har fött jättar, och hela jorden har därigenom fyllts av blod och orättfärdighet. Enok 9:9

Och Han svarade och sade till mig, och jag hörde Hans röst: Frukta inte, Enok, du rättfärdige man och rättfärdighetens skriftlärde: kom hit och hör min röst. Och gå och säg till himmelens väktare, som har sänt dig för att be för dem: Du skall be för människor, och inte människor för dig. Varför har ni lämnat den höga, heliga och eviga himlen och legat med kvinnor och orenat er med människors döttrar och tagit er hustrur och gjort som jordens barn och avlat jättar som era söner? Och fastän ni var heliga, andliga och levde det eviga livet, har ni orenat er med kvinnors blod och avlat barn med kötts blod och, som människors barn, begärt kött och blod, liksom de som dör och förgås. Därför har jag också gett dem hustrur, så att de kan göra dem gravida och avla barn med dem, så att de inte längre kan fatta något på jorden. Men ni var tidigare andliga och levde det eviga livet och var odödliga i alla generationer i världen. Och därför har jag inte utsett hustrur åt er; ty vad gäller himlens andliga, så är deras boning i himlen. Och nu skall jättarna, som är frambringade ur andarna och köttet, kallas onda andar på jorden, och på jorden skall deras boning vara. Onda andar har utgått från deras kroppar; eftersom de är födda från människor, och från de heliga Väktarna är deras början och ursprungliga ursprung; de skall vara onda andar på jorden, och onda andar skall de kallas. Vad gäller himlens andar, så skall deras boning vara i himlen, men vad gäller jordens andar som är födda på jorden, så skall deras boning vara på jorden. Och jättarnas andar plågar, förtrycker, förstör, anfaller, strider och orsakar förstörelse på jorden och orsakar problem: de äter ingen mat, men likväl hungrar och törstar och orsakar förargelser. Och dessa andar skall resa sig mot människornas barn och mot kvinnorna, eftersom de har utgått från dem. Enok 15:1-11

Från dagarna då jättarna slaktades, förintades och dog, från vilkas själar andarna, efter att ha gått ut, skall förgöra utan att ådra sig dom. Så skall de förgöra ända till fullbordandets dag, den stora domen i vilken tidsåldern skall fullbordas, över Väktarna och de gudlösa, ja, skall vara helt fullbordad. Enok 16:1

Och jag, Enok, svarade och sade till honom: Herren skall göra något nytt på jorden, och detta har jag redan sett i en syn, och jag skall låta dig veta att i min fader Jareds generation överträdde några av himmelens änglar Herrens ord. Och se, de begår synd och överträder lagen, och har förenat sig med kvinnor och begått synd med dem, och har gift sig med några av dem, och har fått barn med dem. Och de skall frambringa jättar på jorden, inte enligt anden, utan enligt köttet, och det skall bli ett stort straff på jorden, och jorden skall renas från all orenhet. Ja, det skall komma en stor förödelse över hela jorden, och det skall bli en syndaflod och en stor förödelse i ett år. Enok 106:13-16

Jubileer

Och det hände sig när människornas barn började föröka sig på jorden och döttrar föddes åt dem, att Guds änglar såg dem under ett visst jubelår, att de var vackra att se på; och de tog sig hustrur bland alla de de utvalde, och de födde åt dem söner, och de var jättar. Jubileerna 5:1

Ty på grund av dessa tre saker kom floden över jorden, nämligen på grund av otukt, genom vilket Vaktarna, mot sina lagar och förordningar, gick i otukt efter människornas döttrar och tog sig hustrur av alla de valde: och de började orenheten. Och de födde söner, nafidimerna, och de var alla olika, och de slukade varandra: och jättarna dräpte nafilerna, och nafilerna dräpte eljoerna och eljomänniskorna och en man en annan. Och var och en sålde sig till att begå ondska och utgjuta mycket blod, och jorden fylldes av ondska. Jubileerna 7:21-23

Och han berättade för dem om jättarnas dom och sodomiternas dom, hur de hade blivit dömda för sin ondska och dött på grund av sin otukt och orenhet och ömsesidiga fördärv genom otukt. Jubileerna 20:5

Men förr kallade man Gileads land för rafaéernas land, ty det var rafaéernas land, och rafaéerna föddes där, jättar som var tio, nio, åtta, ända ner till sju alnar långa. Jubileerna 29:9

Glömda böcker från Edens land

Männen tog mig till den femte himlen och placerade mig, och där såg jag många och oräkneliga soldater, kallade Grigori, av mänskligt utseende, och deras storlek var större än stora jättars och deras ansikten förtvinade, och deras munnars tystnad var evig, och det fanns ingen gudstjänst på den femte himlen, och jag sade till männen som var med mig: Varför är dessa mycket förtvinade och deras ansikten melankoliska, och deras munnar tysta, och varför finns det ingen gudstjänst på denna himmel? Och de sade till mig: Dessa är Grigori, som med sin prins Satanail förkastade ljusets Herre, och efter dem kommer de som hålls i stort mörker på den andra himlen, och tre av dem steg ner till jorden från Herrens tron, till platsen Ermon, och bröt sina löften på axeln av kullen Ermon och såg människornas döttrar hur goda de är, och tog sig hustrur, och befläckade jorden med sina gärningar, som i alla tider av sin ålder orsakade laglöshet och blandning, och jättar föds och fantastiska stora män och stor fiendskap. Och därför dömde Gud dem med stor dom, och de gråter över sina bröder och de kommer att straffas på Herrens stora dag. Enoks hemligheter 18:1-4

Fly därför från otukt, mina barn, och befall era hustrur och era döttrar att inte pryda sina huvuden och ansikten för att bedra sinnet. Ty varje kvinna som använder dessa listiga metoder är förvarad åt evigt straff. Ty så lockade de väktarna som var före syndafloden. Ty när dessa ständigt såg dem, åtrådde de dem, och de tänkte ut handlingen i sitt sinne. Ty de förvandlade sig till mäns skepnad och visade sig för dem när de var med sina män. Och kvinnorna, som i sitt sinne åtrådde deras skepnader, födde jättar, ty väktarna visade sig för dem som om de nådde ända till himlen. Se upp därför för otukt, och om ni vill vara rena i sinnet, skydda era sinnen från varje kvinna. Rubens testamente 2:17-20

Jag fann kung Akor, en man av jättelik växt, kasta spjut framför och bakom, sittande på hästryggen. Jag tog en sten på sextio pund, kastade den och träffade hans häst och dödade den. Och min far Jakob dödade Beelesat, alla kungars kung, en jätte i kraft, tolv alnar hög. Judas testamente 1:18,22